

gelegan an Verz. d. Oxf. H. 68, a, 4. देशो दत्तिपासंश्रितः im Süden gelegen. R. 4, 52, 4. कथा महाभारतसंश्रिताः enthalten in MBu. 1, 11. पुराण^० 16.

— 7) der sich überlassen —, sich hingegen —, zu Etwas gegriffen hat: श्रुत्कारं बलं दयं कामं क्रोधं च BHAG. 16, 18. द्वैधीभावम् PAKHAT. 158, 21. in der entsprechenden pass. Bed. MBu. 12, 7159. — 8) etwa bescheiden (vgl. प्रश्रित) oder passend: वाक्य MBu. 12, 4102. — 9) fehlerhaft für संश्रित MBu. 12, 10898 (सुसंश्रित ed. Bomb.). Verz. d. Oxf. H. 76, a, 26. für संभृत RĪGA-TAR. 6, 70. — Vgl. संश्रय fgg. und धर्मसंश्रित.

— श्रिसम् 1) act. sich irgendwohin flüchten, Zuflucht suchen in, auf: उत्सेधम् ÇAT. Ba. 13, 2, 9. दुर्गम् MBu. 12, 2628. — 2) act. sich überlassen, — hingegen: त्यागम् MBu. 12, 518. — 3) gelangen zu, theilhaftig werden; pass.: तयाद्या प्रकृतिर्योगादभिसंश्रियते (°श्रियते fälschlich ed. Bomb.) MBu. 12, 10977. — partic. °श्रित der sich zu Jmd (acc.) begeben hat MBu. 1, 1156. 13, 3717. der sich in Jmdes (acc.) Schutz begeben hat 12, 2766. — Vgl. श्रिसंश्रय.

— उपसम् sich anschliessen an, sich einfinden bei (acc.); med. TBr. 1, 5, 12, 3. ÇAT. Ba. 2, 4, 2, 14. act. sich in Jmdes Dienst begeben: न विद्वन्विद्या कीर्तिं वृत्त्यर्थमुपसंश्रयेत् MBu. 13, 7600. Spr. (II) 5234.

— प्रतिसम् act. sich wieder (als Erwidrerung) in Jmdes Schutz begeben MBu. 13, 6853.

2. श्रि (= 1. श्रि) adj. s. श्रतः^०, बन्किः^०.

3. श्रि am Ende eines adj. comp. = 5. श्री: s. वेष^०.

श्रित् (von 1. श्रि) adj. s. कृच्छ्रे^०, दिवि^०, नभः^०.

श्रित partic. s. u. आ und 1. श्रि.

श्रिति f. श्रितं श्रितं तिरश्चता गुण्या जिगात्पण्य्या RV. 9, 14, 6. vielleicht für श्रुति oder सूति auf schmalem Wege.

श्रिमन्य adj. n. zum f. श्रियमन्या P. 6, 3, 68. Schol.

श्रियध्ये infin. zu 1. श्रि oder श्री P. 3, 4, 9. Schol.

श्रियमन्या (श्रियम्, acc. von 5. श्री, + म^०) adj. f. sich für die Çrī haltend Vor. 26, 52. BHATT. 5, 71.

श्रियसे (dat. infin. zu einer sonst nicht erhaltenen Wurzel श्री = 5. श्री) P. 3, 4, 9. Schol. (so dass es sich schmuck ausnimmt) schön, hübsch (vgl. श्रिये, श्रिये unter 5. श्री): श्रियसे के भानुभिः स निर्मितिरि RV. 1, 87, 6. गवामिव श्रियसे श्रुद्धमुत्तमम् 5, 89, 3. मर्या इव श्रियसे चेतया नरः ebend.

श्रिया (Nebenform von 5. श्री) f. Ind. St. 5, 193. 1) Wohlfahrt, Glück Spr. (II) 5446 (wo drei Mal श्रिया wieder herzustellen ist). श्रियैश्वर्यप्रज्ञे-त्सवः Bāṇ. P. 4, 2, 27 (der Comm. fasst das Wort als instr., indem er सह ergänzt). — 2) personif. als Gattin Çrīdhara's oder Vishṇu's Ind. St. 5, 194. — Vgl. भद्रश्रिय.

श्रियादित्य m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 349, b, 1 (Verz. d. B. H. No. 873).

श्रियानकुल N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, b, 19.

श्रियावास (श्रि + वास) m. eine Wohnstätte der Wohlfahrt, — des Glücks: वेदव्यास MBu. 13, 1337.

श्रियावासिन् (श्रि + वा^०) adj. bei der Çrī lebend: Çiva MBu. 13, 1182.

1. श्रिष्, श्रैषति (दाक्) Dhātup. 17, 51. = श्रिष् verbinden, zusammenfügen: कस्येमां हृदि श्रैषाम सुष्ठुतिम् RV. 4, 43, 1. — Vgl. श्रैषन् in श्र^०.

— श्रिष् verbinden: कृते चिदभिःश्रिषः (infin.) RV. 8, 1, 12.

VII. Theil.

— आ s. आशेष.

— सम् s. संश्रैषिण.

2. श्रिष् (= 1. श्रिष्) adj. s. दोषणि^०, हृदय^०.

1. श्री (= आ), श्रीणाति, श्रीणीति (पाक्) Dhātup. 33, 1. तं धानाभिर्-श्रीणातं श्रुतं भूतमनुकृते TS. 6, 5, 9, 1. 2. VS. 6, 18. PAKHAT. Ba. 8, 2, 10, 11 (= श्रपचत् Comm.). धर्मम् AV. 4, 1, 2.

2. श्री, श्रीणाति, श्रिश्रियम् mengen, mischen, κερώννυμι: सोमम् RV. 1, 84, 11. 8, 2, 11. गोभिः 9, 46, 4. 71, 4. 107, 2. 8, 2, 3. पर्यसेव मे सोमं श्रीणान् TS. 6, 4, 8, 1. PAKHAT. Ba. 13, 4, 2. 4. ÇAT. Ba. 4, 1, 4, 8. 4, 3, 13. 12, 7, 3, 19. med. RV. 8, 90, 9. गोभिः श्रीणानः 9, 109, 17. 24, 1. उभे सपिषो दर्वी श्री-णीष आसनि 5, 6, 9. partic. श्रीते 8, 2, 28. गोभिः श्रीतो मदीय कम् 71, 5. 9. 109, 15. Vgl. गोश्रीति. — श्रीणान् RV. 4, 68, 1 s. unter 1. श्रि.

— श्रिष् dass. RV. 9, 1, 9. मधुना पर्यः 11, 2, 6. 65, 26. 84, 5. 86, 17. 93, 3. श्रिष्श्रीणान्यपः पर्यसाभि गोनाम् 97, 43. Vgl. auch unter 1. श्रि mit श्रि und श्रिष्श्री.

— आ med.: आ यः श्रियाभिस्तुविन्मृषो श्रियाश्रीणीतादिशं गर्भस्तेो RV. 10, 61, 3.

— सम् s. unter 1. श्रि mit सम्.

3. श्री (= 2. oder auch 1. श्री) adj. s. क्षीर^०, घृत^०, सक्त^०.

4. श्री (= 1. श्रि) adj. sich verbindend, vereinigt mit, sich nahend zu in श्रिष्, तत्र, गण, जन, देव, auch wohl in श्रधर, पक्ष.

5. श्री (nom. श्रीस्) Uṇādis. 2, 37. Vārt. 1 zu P. 3, 2, 178. Vor. 26, 71. Declination 3, 80. 82. श्रीणाम् ved., klass. auch श्रियाम् P. 7, 1, 56. behält am Ende eines adj. comp. die Länge 1, 2, 48. Schol. neutr. °श्रि H. 59. °श्री Bāṇ. P. 3, 18, 2. 1) f. a) schönes Ansehen, Schönheit, Pracht; Putz, Zierde, Prunk; = शोभा Trik. 3, 3, 373. H. 1512. an. 1, 12. fg. MED. r. 1. HAL. 5, 27. Viçva bei Uśāval. = प्रभा Dhar. im ÇKDr. = वेपोपकर्ण H. an. st. dessen विधायकर्ण (zwei Bedd.) MED. und रेखो-पकर्ण Viçva a. a. O. = वेष्पर्चना MED. Viçva; st. dessen वेष (auch Trik.) und रचना H. an. मिनान्ति श्रियं जरिमा तनुनाम् RV. 4, 179, 1. समु-श्रिया नासत्या सचेये 116, 17. 117, 13. विद्या वः श्रियं तनुषु पिपिषे 5, 57, 6. 7, 69, 4. सोमो देवेभ्यः श्रिया 6, 48, 19. अग्निं श्रियं शुक्रपिषं दधाने 10, 110, 6. सूर्यस्य 1, 122, 2. समिद्धस्यामे वन्दे तव श्रियम् 5, 28, 4. 2, 10, 1.

श्रिये चिदा वावधुः 5, 55, 3. 7, 72, 1. श्रियं वयो जरितृभ्यो दधाति 9, 94, 4. श्रिये मर्यासो श्रुद्धीरकृण्वत 10, 77, 2. VS. 9, 8. श्रियै 19, 92. 20, 3. कीर्तिः श्रीवाङ्क नारीणाम् ist Kṛṣṇa BHAG. 10, 34. MBu. 3, 1806. 2081. 2146. R. 5, 14, 32. Spr. (II) 2131. 2617. RĪGA-TAR. 1, 245. Bāṇ. P. 4, 11, 26. वैष्णवी 3, 16, 28. द्रव्यं KATHAS. 10, 32. धाननं Megh. 66. समलशेखरं KUMĀRAS. 7, 32. Verz. d. Oxf. H. 188, a, 18. श्रियं पुष्यत्ययं गिरिः R. 2, 94, 10 (103, 10 Gora). भानुं RĪGA-TAR. 3, 387. सरसः KATHAS. 46, 89. वनं R. Gora. 2, 99, 4. RAGH. 3, 8, 36. पुष्पं Spr. (II) 1753. 5777, v. 1. Megh. 93. Bāṇ. P. 3, 21, 40. 8, 2, 14. LA. (III) 91, 22. Dhātup. 92, 6. फलं KATHAS. 18, 368. RĪGA-TAR. 1, 239. मधुकरं Megh. 48. मधुं Vikr. 26. शिशिरं Spr. (II) 4228. यौवनं 993. 5827. °विकीनानि कुरुम्भिवनानि R. 2, 71, 34. अलंकारं ÇAK. 10, 6. Bāṇ. P. 4, 25, 23. पिहितेव श्रियं धत्ते

*) Nach Einigen auch श्री; vgl. RAKSHITA bei Uśāval. zu Uṇādis. 2, 57 und Randglosse zu H. 226.